

“ вратися самъ у дома.

“ Зада успоконишъ наши-те майкы- — Нѣ,
“ рѣче Павелъ, не тя оставямъ. Ако ношь-та
“ ны хване въ тыя лѣсове, іще запали огнь,
“ іще соборя единъ палнистъ, ты ще ядешъ отъ
“ зеліе-то, и азъ съ листове-те му ще направя
“ закрывка за да тя закрыя.” При това Вирги-
“ нія, като си почина мало, собра долги листове
“ сколопендровы, кон-то высяха отъ одно дре-
“ во, което бѣше край брегове-те на рѣка-та.
Направи съ нихъ видъ сапогы, й засука накро-
вавены-те синозѣ отъ путны-те камены; защо-то
желающа да ползова бѣ заборавила да ся убие.
Като осѣти нѣкое облегченіе отъ листна-та хла-
отчесна единъ клонъ отъ памучна трость
начна да варви, катося подпираше съ една-
та си рука верху трость-та и съ дуга-та вер-
ху брата си.

Успѣваха така полегка въ лѣсовете; но вы-
сочина-та на древа-та, и гѣстота-та на листове-те
скрыха отъ очи-те имъ не само планина-та Тры-
те Боскы, камъ коя-то отхождах, но и солнце-
то, кое-то приближаваше да засѣдне. Слѣдъ нѣ-
колко времія оставиха нечувствително уработе-
ный путь кой-то бѣха послѣдовали до тогда, и